

Torgerð til áminningar

f. 25.07.51
d. 16.12.92

Ikki er tað okkara lutur at blaða í livsins bók, men ofta tykist okkum torskilt, tað har er ritað. Og nú slitnaði aftur ein av hesum træðrum, ið nornur so vandliga spunnu, og aftur er livsins dökki beiskleiki ein lutur av tilvitan okkara.

Spyrjandi drýpa vit høvur, men svar fáa vit onki – handan tjaldid valdar tøgning, og innan í okkum sjálvum bylgist máttloysi. Men í takksemi minnst vit tær latur, tá tú við káta lyndi títum og livs-játtandi meðferð tíni ríkaði tilveru okkara. Gjörðust næturnar langar og beiskar og vónloysi so smátt fór at seyra inn í huga okkara, so var tú tann, sum aftur kveikti liv í vónina og fekk okkum at herða okkum í sinni og royna einaferð enn. Tí ikki var tað tær fyrri at gevast so á hondum – var liv, so var eisini vón. Og ongantíð var livsneistin so kámur, at hann ikki í ríkiligt mat var so drybarur at allar rásir máttu toygjast

og allar ódnir gangast fyrri at royna at fjálga sum frægast um. – Og mitt í hesi stremban tíni bleiv tú burtur fyrri okkum. Mist hava vit ein góðan vin og starvsfelaga og livsins gátur eru framvegis duldar. Men í máttloysi okkara skulu vit hvør í sínum lagi eftir førimumi royna at taka við, har tú slepti og bera førningin víðari fram á vegin ásannandi skaldsins orð, at gott er at kenna hitan av hondum, ið sleptu.

Við hesum fátæku orðum lýsa vit frið yvir minnið um Torgerð.

starvsfelagar

Til minnis um Edmund Simonsen Eyðálv Niclasen og Sveinbjørn Danielsen

Skelkað varð alt Føroya fólk, tá boðini frættust um syrgiligu vanlukkuna á Borðoyarvík.

Vit, sum dagliga starvast við flogferðslu, mistu triggjar starvsfelagar, og føroysk flogferðsla, ið enn traðkar sínar barnaskógvar, misti triggjar av sínum royndastu synum.

Tað eru ikki vit, sum gera av, nær okkara tíð á fold er runnin, men har fyrri var smeyturin dyggur fyrri tann partin av flogferðsluni – tylrutænastuni – sum júst hevur sum eina høvuðsuppgávu at vera við til at bjarga menniskjalívi, at missa tykkum triggjar samtíðis á henda hátt.

Torfert, fyrri ikki at siga ógjørligt, verður at fylla út plássini eftir Edmund, Eyðálv og Sveinbjørn í Tyrlutænastuni, og saknurn her á arbeiðsplássinum í hangarinum er nívandi.

Størstur er tó missurin og saknurn hjá tykkum næstu, sum sita eftir.

Teir triggjar fingur tykkara fulla stuðul í lívsyrki teirra. Tað vita vit. Má Hann, sum øllum ræður, styrkja tykkum.

Við samkenslu

Atlantic Airways

Framhald av síðu 8

eini 8-10 skip kundu av-reitt til móðurskipið, hetta velst sjálvandi um fiskiskapin, sigur Magnus Pauli.

Prísurin

Tann stóri spurningurin er hvønn prís japanar kunnu lata fyrri svartkjáftin. Umborð á Shinkai Maru nevndu teir, at prísurin fyrri 1. flokks surimi í dag var 40 krónur fyrri kiloð.

Um vit siga 30 krónur fyrri kiloð við 14 prosent útbýti, so er tað 4.20 pr. kg. av ráfiski. nakað skulu teir so hava í skiftisavlopi, men tað skuldi kunna líkst einum rimilugum prisi.

Ein annar politiskur spurningur er, um hetta japanska verksmiðjuskipið kann fáa loyvi at fylgja inn í enskan sjógv eftir føroyskum bátum fyrri at fáa longri fiskitíð.

Og royndimar umborð á Shinkai Maru vísu, at tað ber til at framleiða fyrsta flokks surimi burturúr svartkjáfti.

Triggir føroyingar vóru við Shinkai Maru í fjør. Teir vóru Magnus Pauli Magnussen frá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni, Bjarni Petersen, skipan og Birgir Streymoy, sum hevur arbeitt nógv við surimiframleiðslu. Teir hava skriva landstýrinum frágreiðing um ferðina.

jústinus

Lesarabrøv

Birgir Danielsen og vit onnur

Nýggjársdag var ódn, og gamlaárskvöld hoyrdu vit mín sann Birgir Danielsen í útvarpinum gera hugleiðingar um – ja, trúgv tað hvør ið vil – um framtíð. Viðtal- ar av áhugaverð upp á mangan mátar. Viðtalur við Birgir hava verið nógvur gamlaárskvöld. Hann hevur spátt um okkara framtíð tey seinastu nógvu Hárrans árin, og hvat verri er, hann er nokk tann persónurin í samfelagnum, sum hevur havt størst árin á útviklingin tey seinastu tjúgu árin.

Sum fiskasølustjóri megnaði hann at fáa stöðg- að til útviklingsanda, sum hóast alt var bygdur upp í trýssunum, og kláraði hann at fáa allar føroyingar at renna runt og keypa maskinur til at framleiða simpasta fiskaprodukt, sum er. Hann fekk sanniliga gjørt allar okkara finasta fisk til ein fyrakantaðan, frystan blokk.

Hansara, sølumáti, var

bygdur til henda vælsignaða blokkin, og fyrst nú nýggi fólk eru komin til úti í Fiskasøluni sær út til, at vit aftur kunnu selja fisk, sum fer á teir marknaðir, har prísurin er, og sum ikki verður stappaður saman til at vera eitt einsartað produkt, eitt massaprodukt.

Nevndarformaður var hann í Sjóðinnubankanum í tjúgu ár inntil hann úi fyrri stuttum varð frákyrdur. Hansara stóri feitur sum nevndarformaður hevur væl verið, at hann ikki dugdi at siggja, tá ið Schlüter er byrjaði at koyra sín »fast kurs« politikk, hvussu vandamikil hetta varð fyrri Føroyar, og hvussu alneyðugt tað tá var, at ein landsbanki varð skipaður fyrri at halda føroyska líkviditetin við líka. Hesum kláraði hann eisini at stöðga.

So kom hann í tingið, og í tinginum hevur hansara hjartamálið verið eitt berghol – trúgv í hvør ið vil – eitt

einsamalt berghol hevur verið hansara høvuðshjartamálið í tinginum, eins og tá avbygdamenn komu inn á ting fyrr og skuldu skaffa teirra heimbygdum eina havn, eina bátabrúgv ella okkurt líknandi. Soleiðis hevur Birgir vent alt á heysin og sett sær fyrri at stöðga einum bergholi.

Tey vóru nógv, sum høvdu væntað sær meira av hesum manni, ið skuldi havt innlit í nógv ting, og sum i stóran mun skuldi verið »world-wide«. Tað kann so sjálvandi eisini sigast, at okkara tíðindafólk í almennu fjølmiðlunum antin mugu vera miljøskadd ella hava eina »gurufíktión«, tá tey geva hesum manni tað ótrúliga rúm í fjølmiðlunum, soleiðis at tíðindatenastan í veruleikanum hevur avskjótandi informationspartin, ið eigur at vera í eini tíðindatenastu.

Berghol ella ikki berghol er ikki spurningurin fyrri

Føroyar í dag. Spurningurin fyrri Føroyar í dag er at yvir-liva ella ikki yvir-liva. Spurningurin fyrri Føroyar í dag er arbeiðsloysi ella ikki arbeiðsloysi. Spurningurin fyrri Føroyar í dag er pengar at reka samfelagið fyrri ella ongar pengar at reka samfelagið fyrri. Spurningurin fyrri Føroyar í dag er: skal samfelagið stöðga, ella skal tað ikki stöðga. Hetta hevur fingið óalmindiliga lítið rúm í fjølmiðlunum. Í staðin hava vit sæð Birgir staðið har og knuggað, um hann skal hava eitt berghol undir Vestmannasundi ella ikki. Nú hevur hann sanniliga gjørt eitt kompromis um eitt berghol, sum ikki skal vera 2,5 km langt undir sjónum, men um eitt sum skal vera hálva longdina gjøgnum eitt fjall, men berghol er tað so. So heldur hann, at hann hevur vunnit. Men er landið bjargað?

Spurður um figgjarlógina stendur hann púra óskamm-

aður og fortelur, at hann setur stór spurnartekin við hesa. Nú er tað soleiðis, at Birgir Danielsen kemur frá tí flokkinum, sum hevur ta figgjarlugu stýringina í landsstýrinum um hendi, og harafturat er hann so limur í figgjarnevndini. Tað er politiska skyldan, at henda figgjarlóg skal vera realistisk. Tað hevur Fólkaplokkurin fingið at vita úr danska statsministerinum. Vit hava fingið nakrar útdendingarhigar at hyggja eftir, at so verður. Hóast hetta hevur flokkurin higartil bert tosað um sparingar, sparingar og sparingar, har hann ongantíð hevur havt nakran serligan áhuga fyrri innþokusiðuni. Besta dømið var seinasta ár, tá ið figgjarlógin í byrjanini av árinum sá út til at bliva skeiv. Tá fingi vit ikki nakrar reguleringar í figgjarlógini fyrr enn árið var hálvrúnt. Tað gongur ikki, tað kann eitt moderað samfelag ikki liva við.

Hetta vóru spurningar, Birgir Danielsen átti at tikið uppí staðin fyrri at standa í útvarpinum og seta spurnartekin við trúvirði av tí arbeiði, hansara egni flokkur ger í Tinganesi. Harmiligur endi á gamla ári, og harmiligur endi fyrri okkara almennu tíðindatenastu, sum ikki sær út til at hava gjørt sær greitt, at ofta er minni munur á guruspráti og lummafilosofi – tíverri.

Men vit fara inn í nýggja árið við góðum treysti og vóna, at tann flokkur, sum hevur ábyrgd av tí figgjarlugu leiðsluni í landsstýri og á tingi, tekur seg saman, stendur saman og ger eitt gott arbeiði í samráð við teirra lim í figgjarnevndini. Gamlaárskvöld boðar ikki frá góðum – hvat teir so ætla at gera við tað.

Vanligur borgari